

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Карнобат, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Т. Маринов

при участието на секретаря Дарина Б. Енева
като разгледа докладваното от Димитър Т. Маринов Административно наказателно дело № 20222130200341 по описа за 2022 година

Производството по настоящото дело е по реда на чл. 59д и сл. от ЗАНН , като е образувано по повод подадената жалба от К. С. Б. в качеството му на ЕТ К. Б. против наказателно постановление № 02-2200177 от 31.08.2022 година на Директора на Дирекция Инспекция по труда гр. Бургас с което на горепосочения жалбоподател за извършено от него административно нарушение по чл. 62 ал.1 от Кодекса на труда във връзка с чл. 1 ал.2 от Кодекса на труда на основание чл.416 ал.5 от Кодекса на труда във връзка с чл. 414 ал.3 от Кодекса на труда на горепосочения ЕТ К. Б. му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лв. .

Жалбоподателят посочен по- горе е остА.л недоволен от така наложеното му административно наказание посочено по- горе , като същият в жалбата си оспорва , че е извършил съответното административно нарушение за което му е наложено и съответното горепосочено административно наказание с горепосоченото наказателно постановление , като твърди , че същото наказателно постановление се явява напълно незаконосъобразно като издадено в противоречие на материалния закон- Кодекса на труда и процесуалния закон – ЗАНН и моли съда да го отмени изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят посочен по-горе редовно призован не се явява лично, като за него се явява неговия процесуален представител, който поддържа изцяло така подадената жалба и моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно изцяло.

За административнонаказващия орган редовно призован, се явява неговия процесуален представител в съдебно заседание, като същият в съдебно заседание изразява становище по така подадената срещу издаденото от него наказателно постановление жалба, като счита същата за неоснователна, а издаденото от него наказателно постановление за напълно законосъобразно и затова моли съдът да отхвърли жалбата като напълно неоснователна изцяло респ. да потвърди процесното наказателно постановление. Претендира присъждането на съдебни разноски.

След поотделната и съвкупна преценка на събраните по време на съдебното следствие доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалваното от жалбоподателя ЕТ К. Б. наказателно постановление № 02-2200177 от 31.08.2022 година на Директора на Дирекция Инспекция по труда гр. Бургас е издадено срещу същия жалбоподател въз основа на акт за установяване на адм. нарушение № 02-2200177 от 10.06.2022 г., което констатира за извършено от него административно нарушение на дата 19.05.2022 година което се изразява в следното, че на горепосочената дата 19.05.2022 г. в 14,11 часа, жалбоподателят ЕТ К. Б. в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1 т.1 от ДР на Кодекса на труда на място в обект – дърводелския му цех, находящ се в село Л., Община Сунгурларе, обл. Бургас на ул. ****, стопанисван от него не е уредил като трудово правоотношение отношението при предоставянето на работна сила като не е сключил съответния трудов договор в писмена форма с лицето Х. Д. Д. с дата на раждане на същото лице – 05.02.2005 г. и ЕГН *****, тъй като същото лице Х. Д. Д. е установено при същата извършена проверка на дата 19.05.2022 г. около 14, 10 часа на място в същия обект на ЕТ К. Б. да извършва дейност като общ работник – работил е с работно оборудване „ гредарка „ и в изготвената от същото лице справка на основание чл. 402 ал.1 т.3 от Кодекса на труда същото лице Х. Д. собственооръчно е декларирало,

че работи в този дърводелски цех на жалбоподателя находящ се в село Л. , на длъжността „общ работник „ от 19.05.2022 г. с работно време от 08,00 часа до 17,00 часа , с почивки в работния ден – 1 час и 30 минути и уговорено трудово възнаграждение от 35 лв. на ден , като това нарушение е било установено от главен инспектор А. К. Г. при проверка по документи на 27.05.2022 г. , 30.05.2022 г. и 10.06.2022г. в Дирекция Инспекция по труда Бургас , тъй като не са представени от работодателя жалбоподател документи касаещи трудово правоотношение с лицето Х. Д. Д. , респ. не е представен сключен писмен трудов договор между същото лице и работодателя му ЕТ К. Б. към датата на извършването на същата проверка на място – 19.05.2022 г. и при извършена след това справка в регистъра на трудовите договори в НАП по ЕГН на същото лице Х. Д. Д. не са установени данни за регистрирана такъв трудов договор между същото лице и работодателя му ЕТ К. Б. , като по този начин жалбоподателят към момента на проверката е нарушил от негова стрА. разпоредбата на чл. 62 ал.1 от Кодекса на труда във връзка с чл. 1 ал.2 от Кодекса на труда и за което извършено от него адм. нарушение на основание чл. 416 ал.5 от Кодекса на труда във връзка с чл. 414 ал.3 от Кодекса на труда му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лв. .

В съдебно заседание са разпитани като свидетели А. К. Г. и Р. С. П. , които свидетелстват за фактите , потвърждаващи изцяло горепосочената фактическа обстановка по делото отразена категорично и в двата издадени акта от стрА. на адм. наказващия орган- АУАН и издаденото въз основа на него НП.В съдебно заседание е разпитан като свидетел и лицето Т.М.М. , който обаче не дава показания които да са свързани с изясняването на факти , свързани с обективната действителност по предмета на делото, затова съдът не цени неговите показания тъй като ги намира , от една стрА., че същите се явяват ирелевантни към настоящия правен спор , а от друга стрА. и като недостоверни , тъй като същият се явява работник при жалбоподателя и се явява заинтересован от изхода на настоящото дело , щото същият да бъде в полза на жалбоподателя – негов работодател.В съдебно заседание е разпитан като свидетел и самото лице , посочено като работник при жалбоподателя – Х. Д. Д. , който твърди , че не е работил тогава при извършването на процесната проверка в дърводелския цех на жалбоподателя , а е бил там само за да събира стърготини за прасета , но съдът не цени неговите показания

като достоверни , тъй като същите се опровергават изцяло от показанията на свидетелите А. Г. и Р. П. , както и от събраните по делото писмени доказателства – собственоръчно попълнената от него справка декларация по чл. 402 ал.1 т.3 от КТ в която той е декларира, че работи в дърводелския цех на жалбоподателя находящ се в село Л. , че е постъпил на работа на датата на извършването на същата проверка – 19.05.2022 година , посочил е че е роден на дата 05.02.2005 г. и че работи на длъжността общ работник с работно време от 08,00 часа до 17, 00 часа и получава затова уговорено възнаграждение в размер на 35 лв. на ден , които обстоятелства посочени от същият свидетел , са такива които не са могли да бъдат известни на другите свидетели по делото , идентификационна карта на ЕТ К. Б. , , доклад с вх. № 22007448 от дата 10.06.2022 г.и протокол за извършена проверка № ПР 2216323 от 10.06.2022 г. , вкл. и от приложената служебна бележка изх. № 157 от 21.12.2022 г. издадена от Директора на ПГСС гр. Карнобат, която само удостоверява , че същият свидетел на датата на извършената проверка – 19.05.2022 г. е бил до обяд на спортен полуден в същото учебно заведение. Следователно така посочената в двата горепосочени акта фактическа обстановка по делото според адм. наказващия орган касае извършване на адм.нарушение от жалбоподателя ЕТ К. Б. , изразяващо се в това , че на горепосочената дата 19.05.2022 г. жалбоподателят ЕТ К. Б. в качеството му на работодател е допуснал до работа като общ работник в дърводелския му цех в село Л. , община Сунгурларе лицето Х. Д. Д. , преди да е сключил необходимия затова трудов договор в съответната писмена форма . Същата фактическа обстановка така приета за установена от съда се подкрепя от горепосочените писмени и гласни доказателства по делото и не се не се опровергава от никакви събрани по делото доказателства ,затова съдът я приема като обективната действителна такава по делото.

Тука следва да се посочи още и факта , че АУАН е съставен в изпълнение на разпоредбите на чл. 42 и сл. от ЗАНН и при правилно приложение на материалния закон – Кодекса на труда и затова той се явява законосъобразен и съобразно процесуалния и материалния закони и като такова се явява и издаденото въз основа на него наказателно постановление тъй като то е съставено при изпълнение на императивните разпоредби на чл. 57 и сл. от ЗАНН.

Следва да се добави , че като съобрази доказателствата по делото настоящия съд намира, че в случая не следва да се приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН тъй като случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН понеже адм. нарушение е общественноопасно по смисъла на чл. 10 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН тъй като в случая се касае за отношения свързани с осъществяването на безопасни условия на труд . В случая законът е постановил, че само с осъщественото от жалбоподателя действие е достатъчно само неговото наличие респ. извършване, за да възникне съответната административнонаказателна отговорност на жалбоподателя , тъй като в случая са увредени важни обществени права свързани със спазване на трудовото законодателство на Държавата и съответно установения в стрА.та правов ред . Затова и в случая съдът намира, че извършеното от жалбоподателя е адм. нарушение не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН , впредвид и изричната разпоредба на чл. 415в ал.2 от КТ и не може да се отмени на това основание процесното наказателно постановление.В случая не може да се приложи и привилегировА.та разпоредба на чл. 415в ал.1 от КТ.

В случая наложената от наказващия орган санкция на жалбоподателя се основава на нормата на чл.414 ал.3 от КТ , съгласно която „ Работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв.“. От тази нормативна регламентация следва извод, че субект на нарушението по чл.414 ал.3 от КТ може да бъде само работодател .По силата на тази разпоредба на жалбоподателя е наложено адм. наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лв.С оглед указанията дадени в Постановление № 10 от 28.9.1973 г. на Пленума на ВС съдът намира , че следва да разгледа дали правилно адм. наказващия орган е определил размера на това наложено адм. наказание на жалбоподателя.

Съдът приема първо , че жалбоподателят е извършител на това адм. нарушение и след това следва да изследва дали при налагане на това адм. наказание адм. наказващия орган в случая е спазил изискванията на тези разпоредби на ЗАНН които изискват налагане на адм. наказание на даден нарушител да бъде съобразено с тежестта на извършеното адм. нарушение , подбудите за неговото извършване , другите смекчаващи и отегчаващи вината

обстоятелства , като се вземе в предвид и имотното състояние на нарушителя , като едновременно с това съответното адм. наказание се налага с цел с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздействува възпитателно и предупредително върху останалите граждани и дали правилно адм. наказващия орган е приложил закона .

Безспорно е установено , че жалбоподателят е извършил процесното адм. нарушение , както бе посочено по- горе и този факт се подкрепя от събраните по делото доказателства , вкл. писмени и гласни , като този извод на съда не се опровергава от никакви събрани по делото доказателства . По този начин съдът намира, че жалбоподателят е извършител на процесното адм. нарушение посочено по- горе , като в случая адм. наказващия орган му е наложил горепосоченото адм. наказание на жалбоподателя за това извършено от него адм. нарушение на основание чл.414 ал.3 от КТ в размер двоен над минималния такъв – имуществена санкция в размер на 3000 лв. .Затова и съдът намира, че следва да обсъди въпроса за намаляването на това адм. наказание наложено на жалбоподателя . По този начин съдът намира, че с оглед това , че от деянието извършено от жалбоподателя не са настъпили вредни последици , факта , че това адм. нарушение от стрА. на жалбоподателя има инцидентен характер , понеже последният не е наказван за други такива – липсват доказателства събрани по делото за влезли спрямо същия жалбоподател преди датата на извършването на проверката в законна сила НП респ. и потвърдени такива с влезли в законна сила съдебни решения , обстоятелството , че преди извършването на проверката не са установени нарушения на трудовото законодателство от стрА. на жалбоподателя , то следва да бъде изменено наказателното постановление в горепосочената му обжалва. част , като бъде намалено наложеното му адм. наказание имуществена санкция , както следва : от 3000 лв. на 1500 лв. При този изход на делото следва да бъдат присъдени на адм. наказващия орган поисканите от него съдебни разноски по делото.

По разноските: В съдебно заседание АНО претендира да му се присъдят разноски по настоящото дело на основание чл. 63д ал.4 от ЗАНН. С настоящото си решение съдът приема , че процесното наказателно постановление се явява напълно законосъобразно и като такова следва да бъде изменено. По този начин на адм. наказващия орган следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При

определяне на дължимите разноси за юрисконсултско възнаграждение , следва да се приложи разпоредбата на чл. 63 ал.5 от ЗАНН , съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело , определен по реда на разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ . Съгласно чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. . С оглед фактическата и правна сложност на делото , съдът стигна до извода , че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на адм. наказващия орган следва да се присъди и определи възнаграждение в размер на 100 лв.

С оглед на изменението на процесното наказателно постановление и непоискване от стрА. на жалбоподателя на направените от него съдебни разноси по делото , съдът намира , че такива не се дължат на жалбоподателя .

Мотивиран от гореизложеното Карнобатският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 02-2200177 от 31.08.2022 година на Директора на Дирекция Инспекция по труда гр. Бургас издадено против ЕТ К. Б. с ЕИК **** представлявано от управителя К. С. Б. с ЕГН *****с адрес село Л. , община Сунгурларе , обл. Бургас ул. **** , същият със съдебен адрес за призоваване и съобщения гр. Карнобат, обл. Бургас ул. **** чрез адвокат С. К. - съдебен адресат САМО В ЧАСТТА МУ с която за извършено от него адм. нарушение на дата 19.05.2022 г. на разпоредбата на чл. 62 ал.1 от Кодекса на труда във връзка с чл. 1 ал.2 от Кодекса на труда на основание чл. 416 ал.5 от Кодекса на труда във връзка с чл. 414 ал.3 от Кодекса на труда му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лв. , като **НАМАЛЯВА РАЗМЕРА НА СЪЩОТО АДМ. НАКАЗАНИЕ** , а именно : от имуществена санкция от 3000 лв. на **имуществена санкция в размер на 1500 лв. .**

Осъжда ЕТ К. Б. с ЕИК **** представлявано от управителя К. С. Б. с ЕГН *****с адрес село Л. , община Сунгурларе , обл. Бургас ул. **** , същият със съдебен адрес за призоваване и съобщения гр. Карнобат, обл. Бургас ул. **** чрез адвокат С. К. да заплати на Изпълнителна Агенция Главна инспекция по труда гр. София сумата от 100 лв. представляваща направените от него съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение по настоящото а.н.д. № 341 / 2022 г. РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд Бургас в 14 дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____